

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Quam puri ab omni prorsus libidine esse debeant qui uelint sacro sancta
mysteria sancte suscipere cap. L

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE CONIV. ET CONTI. SACER.

excusatio erit sacerdotibus lasciuis: quando ab uniuersis
accusantur, fidelibus & infidelibus & barbaris: qui præ
stituerunt, quum oportuit, semper suis in officiis castitate
Et si tantopere magi, urilegæ, athletæ, coqui, pistores,
uillici, & huius generis, uel uilissimi quicq; homines, etiã
profani officii causa mundos sese custodiant à libidinibus:
ne: quid faciendum est ueri Dei ministris, & sacrorum præ
positis: quibus spiritualia mysteria tractanda sunt: quosq;
oportet mente, & corpore interius exteriusq; nitescere
Corpus quidem pollutum lauacro abstergi cito potest,
sed mens lue libidinis infecta nullis lustrari fullonibus,
nullo uel amne ablui recte potest. Quare excutiendum
tempestiue à nobis quicquid resederit foeditatis, & om
nis labes peccata lachrymarum profusione penitus abluen
da. Tales enim ministros sibi dominus quærit, qui man
di sint, & imaculati in conspectu suo. Qui enim sunt Chri
sti (ut ait Apostolus) carnem suam crucifixerunt cum pas
sionibus, & concupiscentiis suis.

Gal. 5

Quam puri ab omni prorsus libidine esse debeant
qui uelint sacrosancta mysteria sancte suscipere.
Cap. L.

Exo. 19

Quo nam ausu quæso debet quispiam pollutus
libidine præsumere sacris altaribus astare & sac
rosancta Christi sacramenta contingere: quando
in lege ueteri ubi tanta esset propagationis intentio san
ctificari uolentes ab opere coniugali sese continent.
Vnde in Exodo legimus ex Dei præcepto uetasse Moy
sem populo appropinquare monti synai nisi prius es
sent sanctificati à pollutione ueneria dicens. Estote para
ti in diem tertium, & ne appropinquetis uxoribus uestris.
Eundem quoque in Leuitico, ubi tantum modo um
bra, & figura fuerat ueritatis, implures & cõtaminatis ho
minibus, ita legimus comminari. Anima quæcunq; con

Leui. 7

mederit de carnibus sacrificii salutaris, quod est domini, in qua est immundicia peribit coram domino. Verum quæ immundicia maior, aut foedior, quàm sordes libidinis: quæ grauior corruptio, quàm corporum foeda commixtio: sed neque Achimelech sacerdos Dei sanctificatum panem David, & iis qui cum eo erant dare prius uoluit, quàm exploratum habuerit mundos esse omnes à mulierum congressu: quum cibos sacros dari non nisi castis deceat. Quamobrem suadet Beatus Gregorius ut etiam qui cum uxore propria coerit non nisi aqua lotus præsumat ingredi templum, aut sacris interesse mysteriis: non quòd coniugium culpa sit: sed quòd admixtio illa coniugii sine foeditate uoluptatis esse omnino non possit. Hic precor lector attende: nec sit graue reputare id tecum sæpius ac dicere. Quid enim si tanta cura castitatis Hebræis fuerat uel in pane illo propositionis uel in audienda lege: uel in adeundo templum quanta modo puritas, quanta mundities nobis Christianis conuenit: qui Dei templum efficitur: qui sub panis & uini specie, non panem litamus, aut uinum, sed sacratissimū corpus, & sanguinem Christi usque adeo impudicitiam prohibentis ut non perpetrata tantummodo reprobauerit fornicationem (ut Moysis lex) sed uel sola etiam cō
 Matth. 5
 ceptam mente uetaris: O quales ergo decet esse manus tantarum rerum ministras, o qualem linguam, quæ sit operatrix tanti mysterii. O quam mundam, sanctamque animam: cui sub uisibili specie uisibilis elementi, sese totum inuisibiliter Christus uiuus, uerusque communicet. Etenim ibi tunc credere dignum est, cum Deo suo astare angelos, atque archangelos: & totum templū Thronis, Cherubin, & seraphin, & uirtutibus cœlestibus adimpleri. Quomodo fieri potest, ut non pudeat ministrū interesse tanto spectaculo sordidum: ac tali mensæ pollutum, ac putidum ministrare, ubi Deum ipsum, & angelos, & uirtutes cœlorum habeat spectatores: Memenō

1. Cor. 1.
 1. Reg. 21

Matth. 5

1. Cor. 1.

DE CONIV. ET CONTI. SACER.

tote quaeso fratres, mementote inquam membra uestra ita consecrata Deo esse, ut nullo prorsus pacto debeat fœdis libidinibus pollui: ac incestuosis impudicitis profanari. Non enim digne capitur, quod sanctum est, loco profano, & polluto. An nescitis quia membra uestra templum sunt, qui in uobis est. Et alibi. Iam non estis hospites, & aduenæ spiritus facti: sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei, superædificati super fundamentum apostolorum, & prophetarum, in ipso summo angulari lapide Christo Iesu, in quo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctum in domino, in quo & uos coædificamini in habitaculum Dei, in spiritu. Dicite quaeso quis nam uestrum suscepturus amicum, non præparat, ornatque domum, atque exportandam inde non curat omnem immundiciam: Tunc (ut satyricus poeta canit) uox domini fremit: Verre pauimentum, nitidas ostende columnas: Arida cum tota discedat aranea tela, Ergo miser trepidas ne perfusa luto sit porticus, & atria displiceant oculis uenientis amici, & illud non agitas tecum potius ut suscepturus æternum principem Deum, te ipsum mundes, ut ille ingrediens sanctam aspiciat, & sine labe domum, uitioque carentem: Humani nempe cordis aula sacrandæ est Deo: atque in primis curandum, ut deterfis undique sordibus niteat. Abstergenda itaque conscientia, purgandæ interius præcordiorum latebræ, & quicquid ibi latet sordium eliminandum, ut sub tali sacramento tantus hospes à nobis digne pieque suscipiatur. Probet (inquit Apostolus) se ipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim manducat, & bibit indigne, iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicans corpus domini. Quanta autem in sacris & corporis, & animi mundicies requiratur, uel ex eo maxime potest cõici, quod Mosem supra lecto

1. Cor. 5
Eph. 2
1. 3. 1. 1.

2. Tim. 2

4. Cor. 11

gimus
macu
sio b
libidin
turpiu
corpe
res ma
conter
seca n
literis
turba
tes del
mund
rex ille
tinenti
sistant
ne ferr
lorum
stri, atq
tate, C
quoque
pro ui
argum
tinenti
sicut h
per fu
re per
rum C
detur
dus sa
legem
tiam i
ctione

gimus uoce monitum (ut est in Leuitico scriptū) ne quā
 macula quāpiam affectus Deo panem offerret. Quod Leuī. 21
 si ob corporalem maculam arceatur quis aris, quid de
 libidinis maculis sordibusque animi dicendum: quæ
 turpius sanè inficiunt, atque ægrius absterguntur, quàm
 corporis. Interiores proculdubio sordes p̄ illas exteri
 res maculas Deus uolebat intelligi, quæ quidem multo
 contemptibiliorem sibi reddunt hominem, quàm extrin
 seca naturæ uicia corpori hærentia. In hisdem quoque 4. Reg. 20
 literis legitur, quod rex Babylonius ex omni captiuorū
 turba adolescentes aspectu decoros, & forma præstan
 tes deligi iusserat, qui mensæ regię ministrarent, & quo
 mundiōres forent, eunuchos effici uoluit. Quid modo
 rex ille noster Christus: O quanto puriores, atque con
 tinentiores ministros atq; eunuchos quærit, qui sibi as
 sistant suæque sacratissimæ mensæ deseruiant: & qui si
 ne ferro, & uulnere seipos castrent, propter regnū cœ
 lorum. Hi sunt profecto Deo gratissimi, uerique minis
 tri, atque discipuli Christi: qui sicut officio atque auctori
 tate, Christum referunt, dum rem diuinam faciunt, ita
 quoque perfectione castitatis, dum uiuunt, Christum
 pro uiribus imitantur. Facessant ergo iam omnes uanæ
 argumentationes, quas improbe quidam aduersus con
 tinentiam machinantur, & castitas ministrorum Dei,
 sicut hætenus in bonis sacerdotibus ab initio sem
 per fuerat, sic in suo deinceps robore, ac teno
 re permaneat. Sed hætenus de castitate ministro
 rum Christi toto hoc libro disputauimus, restare uis
 detur modo ne quis ignoret, qua sit poena afficien
 dus sacerdos fornicarius, transferre huc ad uerbum
 legem, quæ de purganda fornicatione per pœnitenti
 am in decretis patrum, octogesima secunda distin
 ctione continetur.